

Zekât vermesek ne olur?

وَلَا يَحْسِنَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ
لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَمَا زَادَ
اللَّهُ رَجُلًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ

Değerli Müminler!

Bir Müslüman'ın malından ihtiyaç sahiplerine vermesi gereken ödevleri vardır. Bu miktarın en alt sınırı zekâttır. Zekât insanı rahatlatan, huzur veren ve manevi kirlerden arındıran bir özelliğe sahiptir. Kur'ân-ı Kerîm, **“Onları arındırmak ve temize çıkarmak üzere mallarından zekât al!”**¹ ayetiyle buna işaret eder. Veremeyen, hele zekâttan kaçacak kadar eli sıkı olan kimse ise cimridir. Hz. Peygamber'in bildirdiği üzere cimrilik insanı bir demir zırh gibi sıkar, cimrileştikçe daha çok sıkıp bunaltır ve iç dünyasında sıkıntı vererek psikolojisini bozar.²

Zekât verenin malı korunur. Hz. Peygamber, **“Zekâtını vererek mallarınızı sağlam kaleler içinde korunaklı kılınız.”** buyurur.³ Yani zekâtını vermeyen kimse malını korunaksız bırakmış olur. Kur'ân-ı Kerîm'de bu Kalem suresinin 17-33. ayetlerinde şöyle bir örnekle anlatılır: Sâlih bir adamın Yemen'in San'a şehri yakınlarında bir bahçesi vardı. Bu bahçe sebze ve meyve bakımından son derece zengin bir ürüne sahipti. Hasat zamanı gelince bunlardan fakirlere bol bol dağıtır, ikramda bulunurdu. Allah da ona bol bol verirdi. Adam ölünce bahçe üç oğluna miras kaldı. Çocuklar aralarında anlaşip “Zaten bize yetmeyecek, bir de başkasına mı verelim!” tavrıyla hiç kimseye herhangi bir şey vermeme konusunda kesin bir karara vardılar. Bunun için sabaha karşı gizlice bahçeye gidip ürünü toplayacaklardı. Onların bu tutumlarına karşılık Allah Teâlâ geceleyin o bahçeyi yakıp-batırırvermiş ve bahçe tanınmaz hâle gelmişti. Kötü niyetleri yüzünden Allah'ın kendilerini cezalandırdığının farkına varan bu üç kardeş pişman olup tevbe etmişlerdi ama iş işten geçmişti.⁴

H. Peygamber (s.a.v.) de kazancını paylaşarak taçlandıranlarla ilgili ilginç bir örnek anlatır:

Sizden önceki ümmetlerden bir adam vardı. Çölde gidiyordu. Filanın bahçesini sula diye buluta talimat veren bir ses işitti. Derken bulut gitti suyunu bir taşlığa boşalttı. Bir de ne görsün; su yollardan birisine girip akmaya başladı. Bu defa adam suyu takip etmeye başladı. Su gidip bir adamın bahçesine vardı. Bir de baktı ki bir adam elinde küreğiyle suyu bekliyor ve su geldiğinde de tarlasına çevirmeye başlıyor. Belli ki suyun geleceğini biliyor ve bekliyor. Ona: ‘Ey Allah’ın kulu senin adın nedir?’ diye sordu. Adam filandır diyerek bahçesini sulaması için buluta talimat verilen ismi söyledi ve adını niçin sorduğunu öğrenmek istedi. Adam olayı anlatıp bahçe hakkında ne yaptığını sordu. Tarla sahibi madem ki sordun söyleyeyim dedi ve ‘Ben bu bahçeyi eker-diker, zamanı geldiğinde ürününü hasat ederim ve üçe ayırırım. Üçte birini ihtiyaç sahiplerine dağıtırım, üçte birini ailemin nafakasına ayırırım, üçte birini de bahçenin ihtiyaçlarına sarf ederim.’ diye cevap verdi.⁵

Aziz Kardeşlerim!

İşte verebilen ve veremeyenin farkı budur. Zekâtı vermemek hem bu dünyada kişi ve malı için sıkıntı hem de ahiret yurdunda ağır yüküdür. Bilelim ki Hz. Peygamber'in ifadesiyle zekât malı eksiltmez.⁶ Zekâtlarımız ve onun dışında yükümlü bulunduğumuz infak hususunda hassasiyet gösterelim.

Hutbemi şu ayet mealiyle bitiriyorum:

“Allah’ın lütfundan kendilerine verdiği nimette cimrilik gösterenler sakın bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Bilakis bu onlar için kötüdür. Vermeyip cimrilik ettikleri şey kıyamet günü boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah’ındır. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.”⁷

Değerli Kardeşlerim!

Biliyorsunuz ki, spor dünyasının meşhur ismi Muhammed Ali, Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Müslümanların sesi ola, mazlum ve mağdurların hakkını savunan, “Bana bir zarar vermeyen Vietnamlıları öldüremem.” diyerek savaşa gitmediği için 5 yıl hapis ve spor yapamama cezası olan merhumu rahmetle anıyoruz. Allah taksiratını affetsin.

¹ Tenvbe suresi, 9:103

² Müslim, Zekât, 98, H. No: 1021/3.

³ Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebir*, Riyad 1994, X, 128.

⁴ Bk. Ebû Hayyân el-Endelüsî, *el-Bahru'l-muhît* (nşr. Sıdkı Muhammed Cemil), Beyrut 1420, X, 241.

⁵ Müslim, Zühed, 56. H. No: 2984; Ahmed b. Hanbel, II, 296.

⁶ Tirmizî, Birr, 135; H. No: 2029.

⁷ Âl-i İmrân suresi, 3:180.